

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mațiura Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Leutis” împotriva lui Mațiura Andrei privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Mațiura Andrei și menținută hotărârea din 10 februarie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2015, SRL „Leutis” a sesizat instanța cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Mațiura Andrei, prin care a solicitat instanței încasarea de la Mațiura Andrei a sumei de 18 185,95 de lei cu titlu de datorie și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare a imobilului, încheiat între SRL „Leutis” și Mațiura Andrei, reclamanta a vândut pârâtului spațiul comercial pe adresa: mun. Chișinău, bd. Decebal, 23/1 în Centrul Comercial “Jumbo”.

Reclamanta a menționat că, la 01 aprilie 2011, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr.365/1 dintre SRL „Leutis” și Mațiura Andrei, conform căruia reclamanta și-a asumat obligația de a presta pârâtului servicii comunale, de publicitate și alte servicii.

Conform prevederilor pct. 2.2.1. și 2.2.2. al contractului de prestări de servicii, pârâtul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru serviciile comunale și serviciul publicitate.

A mai indicat că, la situația 01 martie 2015, pârâtul a acumulat o datorie pentru serviciile comunale și publicitate în sumă de 18 185, 95 de lei, fapt ce demonstrează că ultimul nu și-a onorat cu bună-credință obligațiile contractuale

prevăzute de pct.2.2.1 din contractul de prestări de servicii.

A afirmat că, conform prevederilor pct. 2.2.1 din Contract pârâtul urma să efectueze plata pentru serviciile comunale și publicitate de la data de 5 până la data de 10 a lunii curente - pentru luna următoare, fapt ce nu a fost executat. În virtutea faptului că pârâtul nu a achitat în termen plata pentru serviciile comunale și de publicitate, SRL „Leutis” nu-și poate onora în termen obligațiile de plată față de salariații săi și alți creditori.

Reclamanta a mai indicat că, la 01 aprilie 2015, pârâtului i-a fost expediată o somație, cu privire la achitarea benevolă a datoriei, oferindu-i pentru aceasta 10 zile, însă nici după expirarea termenului, Mațiuira Andrei nu a achitat suma datorată rezultată din contractul încheiat. Respectiv, în opinia reclamantei, acțiunile întreprinse de SRL „Leutis” față de Mațiuira Andrei în vederea achitării datoriei litigioase conform obligațiilor asumate - nu au avut un rezultat efectiv. În aceste condiții, consideră că SRL „Leutis” a realizat toate măsurile în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă.

În instanță reclamanta a solicitat, admiterea integrală a acțiunii cu încasarea de la Mațiuira Andrei în beneficiul SRL „Leutis” a datoriei în sumă de 18 185, 95 de lei și încasarea taxei de stat și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 februarie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Leutis” a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Mațiuira Andrei în beneficiul SRL „Leutis” datoria în mărime de 18 185,95 de lei, cheltuielile de judecată în mărime de 756 de lei.

Prin decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Mațiuira Andrei și menținută hotărârea din 10 februarie 2016 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

La 24 aprilie 2018, Mațiuira Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului declarat, Mațiuira Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana a invocat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Mațiuira Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Mațiuara Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Mațiuara Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mațiura Andrei reprezentat de avocatul Pascal Iuliana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Maria Gervas